

Forfatter: Engelstoft, Laurits

Titel: BREV TIL: Nyrup, Martin FRA: Engelstoft, Laurits (1804-10-06)

Citation: Engelstoft, Laurits: "BREV TIL: Nyrup, Martin FRA: Engelstoft, Laurits (1804-10-06)", i *Udvalg af Laurids Engelstofts Skrifter (3. bind)*, Samfundet til den danske Litteraturs Fremme, s. 319. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002091242-003-shoot-L0020912420030033.pdf> (tilgået 03. juli 2024)

Anvendt udgave: Udvalg af Laurids Engelstofts Skrifter (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Til professor Nyerup.
Amsterdam, den 6. Octbr. 1804.

Kiære Nyerup!

Mueligt at jeg, inden jeg slutter dette, faaer Anledning til at takke Dem for et Brev; thi jeg har endnu ikke været paa Posthuset; men saa meget er vist, at jeg i Paris ikke har seet mere fra Dem end de faa Linier, jeg forefandt ved min Ankomst, og ligesaa lidet fra de Herrer Müller og Thorlacius, hvorimod Secretær Schouboe skrev mig to Gange til; saa at, dersom jeg nu ingen Breve finder her, slaaer jeg Krøller i Panden, som Müller ikke kan glatte ud med 15 Kopper Theevand eller Thorlacius med 15 Psyche. Men maaskee Müller har troet, at de naaede mig tidsnok i Paris, naar de kom nogle Dage efter min Afreise derfra. — Dem har jeg skrevet til to Gange fra Paris, den første Gang directe, den anden Gang middelbar under Schouboes s. 320 Couvert, hvormed tillige fulgte en lille Billet til Moldenhawer. Thorlacius har jeg ogsaa skrevet til fra Paris.

Førend jeg gaaer videre, maa jeg bede Dem være Deres fraværende Ven behielpelig med nogle smaae Tienester. For det Første sendes her indlagt et Octavblad, som jeg beder De vil lade opslaae i Studiporten, naar De faaer dette Brev; den anden lille Lap, som ligger hos, er De saa god at fæste paa et Ark Papir med et Par Knappenaale (eller et Par Oblater) og lade det lægge ind hos Brucker. Dernæst recommenderer jeg underdanigst til Fruens Omsorg et gammelt Teppe, som jeg havde paa mit Gulv ifior Vinter, og som jeg sikkert endnu mindre vil kunne undvære i Vinter. Det kan, om jeg husker ret, neppe giøre Tieneste, før det har faaet en suffisant Reparation; men jeg veed, at der gives Nogle, som reparere Tepper. Hvis Fruen kiender nogen saadan Person, og hun vil have den Godhed at skikke mit Teppe hen, saa skal jeg med Fornøielse betale det Udlagte og endda være forbunden for den havte Uleilighed. Fremdeles beder jeg Dem sende mig med agende Post til Williamsborg pr. Veile sex Exemplarer af mit sidste Program, hvortil De endnu kunde lægge eet af dem, der kom ud ifior, ifald De kan finde dem paa mit Kammer; jeg troer de ligge bag ved Døren paa den lille Reol. Dette maatte skee saa betids, at jeg kunde have dem inden den 24. Octbr.. da jeg haaber at indtræffe der. Det er bedst at betale Fragten i Kiøbenhavn og føre mig den til Regning. De glemmer ikke den Anmeldelse deraf i lærde Efterretninger, De har lovet mig?

Quibus præmissis vil jeg nu fortælle Dem, at vi reiste fra Paris den 22. Septbr., to Dage sildigere end efter vor Regning, og endda maatte vi bryde overtvert; thi De maa vide, at Paris holder værre paa Folk end Pharao paa Israels Børn. Kun eet er Paris, kun eet det elskværdige s. 321 Folk, hvis Blod Druen og Seinevandet fortynder; kun een er den Plads, som ubekymret om den forfærdeliges Planer og fiern fra alle de Storme, som tude, som true, kiender ingen anden Krig end Journalernes, ingen anden Rivalitet end Restauratørers og alle deres, som daglig øve Opfindsomheden paa at skabe Forøgelse og Afvex- linge af Fornøielse. Farvel I franske Herligheder! velkommen hollandske Parykker og Træebillede og Pengetønder og Smørtønder og Sildetønder og Calvinismus og Jansenismus og alt det som pryder det Folk, der boer lidt under Havet og med Guld er stærk begavet (til Lykke for dets Naboe).

Waltersdorf mødte vi (dog uden at vide det) mellem Paris og Cambray. I Brüssel bleve vi giestfri modtagne af Deres Ungdomsven Consul West, for hvilken en Dine af 12 Netter og udsøgte Vine er en diné de garçon. Han er stærk forfalden til Maleriesyge, som jeg ikke blot slutter deraf, at han har samlet en heel Mængde kostbare Stykker, men og af hans Forsikkring, at han har sat sin hele Formue deri; thi dette synes at fortiene Navn af en Syge. Han fortalte, at han havde bestemt dem til offentlig Brug for vore Kunstnere (sc. i Kiøbenhavn), og at han arbejder paa en Catalogue raisonné derover. Til Samlingen hører hans eget Portræt, som han selv har ladet male, og som tillige er et historisk Stykke; thi (jeg følger hans egen Explication) Uniformen viser, at han er dansk Consul; et Brev med Udskrift til hans Søn i Odense, som han holder i Haanden, viser, hvad han heder; Aarstallet siger, naar han blev malet, og Malerens Navn hvor. Tre classiske Værker, som staae for ham, i Diplomantik, Naturhistorie og skønne Videnskaber, fortælle Efterverdenen, at den danske Consul West i Brüssel var stor i disse tre Fag. Han s. 322 har i Sommer opholdt sig meget i Aachen, og der, efter hvad han fortalte, været Potte og Pande hos Keiserinden.

21

Jgiennem Mecheln, Antwerpen, Rotterdam og Delft kom vi til Haag. Den danske Minister traf vi ikke hiemme, som vel var, da vi dog ikke havde Tid til at profitere af hans Høfligheder, ifald han havde faaet isinde at vise os nogle. I Paris var det en anden Sag; der nøde vi virkelig saa mange Attentioner fra Geheimeraad Dreiers Side, at vi bør regne dem med til Behagelighederne af vort parisiske Ophold. Fra Haag gjorde vi en Excursion til Scheveningen, et Fiskerleie, der maaskee er det smukkeste i sit Slags, man har; men det har lidt meget under nærværende Krig, da Engellænderne i mindre end 8 Dage optog 70 Fiskerbaade af deres og to Naboebyers; alt det unge Mandskab beholdt de, men de Gamle sendte de tilbage. Kongen af Engelland har nu tilstaaet 14 Passer for Fiskerne, ikke saa meget af christen Kiærlighed, som i disse Tider meest gaaer ud paa at befolke den anden Verden paa den nærværendes Bekostning, som fordi disse Fiskere forsyne de krydsende engelske Skibe med Fisk. — Vor Vært i Haag beklagede sig for os over at være bedraget for et Par 100 Gylden af en dansk Officeer ved Navn Schönfeldt. I Geneve hørte vi en lignende Beklagelse over en anden dansk Officeer. Det er slemt, at vore Landsmænd skal efterlade sligt Eftermæle nogensteds. — I Leyden bleve vi kun en halv Dag. Man er der endnu saa latinsk, at Skoemagere og Skrædere sætte paa

deres Leiebrædter: cubiculum locandum. Jgaar kom vi her i et sandt Efteraars-Veir; vi havde Regn den hele Dag. Det er mærkværdigt, at vi paa den hele Reise kun to Gange har faaet Regn paa os (før igaar) og det dog kun en Dyst. Idag tage vi til Saardam for at see det Sted, hvor Peter I. tømrede og lærte sig s. 323 paa Træblokke til at omskabe et uformeligt politisk Legeme. I vore Tider kommer man lettere til at skabe nye Keiserdømmer, end han kom til at omskabe et gammelt. — Paa Mandag gaae vi til Utrecht, hvor vi skal see den franske Leir og det babyloniske Taarn, som der er opreist til Ære for den franske Keiser. Gaaer Alting vel, betræde vi dansk Grund inden 14 Dage, og jeg Regensen inden Maanedens Udgang, tagende Forord af den, at jeg ikke vil lade mig jage ud af Professor Baggesen, naar han til Foraaret lyksaliggør os med sit Besøg. — Siig til Strøm, at han er ikke et Haar bedre end M. og Th., og siig til dem Allesammen, at de ere nogle — — —. Derimod kan De ikke sige for mange smukke Ting til Fruen, som maa dele med Dem mine bedste Ønsker for Dem og Deres hele Huus, den sorte Ottoman undtagen, hvormed jeg fører evindelig Krig. Deres hengivneste

Engelstoft.

Nu har jeg været paa Posten og ingen Breve fundet. Ja godt!

21*